

11 — Sećanje na Rial

Konrad je sa čežnjom gledao vedro zvezdano nebo ukrašeno punim mesecom, čija je površina bila ispresecana velikim tamnim senkama. Gore negde iznad zelene planete njegov veliki brod je lebdeo i čekao. Još uvek je mogao da vidi razočaranje u kapetanovim setnim, plavim očima kada su ga doveli pred njega i rekli mu šta je uradio.

— Doveo si u opasnost živote cele posade, samo da bi zadovoljio svoju zavisnost o mreži? — pitao ga je smireno svojim dubokim glasom, dok je stajao sa rukama na leđima ispred velikog prozora sa pogledom na jedan severni kontinent planete koju su njeni stanovnici zvali Ainu. Konrad je ćutao, jer bio je u pravu. Otvaranje komunikacionog porta moglo se detektovati sa nekoliko paraseka udaljenosti, i da su to njihovi neprijatelji otkrili svi bi bili mrtvi. Kapetan se okrenuo prema prozoru.

— Ljudi na ovoj planeti još nisu ni otkrili elektricitet, a žive svoje živote, mnogo srećnije nego što ćemo mi ikada moći. — Uzdahnuo je duboko kao da žali za nečim, davno izgubljenim.

— Provešćeš dole jedan dan po kazni, možda otkriješ da je život moguć i van virtuelnog sveta koji ti jedino poznaješ.

*

Hodao je pustim prljavim ulicama popločanim ispucalim žutim kamenom, po kojem su koraci odzvanjali kroz prohladnu noć. Već je prošao pored nekoliko krčmi okupanim u tonovima glasne vesele muzike i primamljivim mirisima domaće kuhinje ali on nije imao ovdašnjeg novca pa je samo nastavio dalje. Uzeli su mu čak i sat kada su ga ostavili ovde, nije znao ni koliko još vremena mora provesti na ovom užasnom mestu.

— Izgledaš mi izgubljeno stranče! — trgnu ga zvonki glas koji odjeknu pustom ulicom. Bar su mu učitali lokalni jezik pomisli ironično.

— Zašto mislite da sam stranac i da sam izgubljen?— upita damu u dugačkoj crvenoj haljini čiji su se naborani krajevi vukli po prašnjavoj kaldrmi. Ona se nasmeja i stade ispod ulične gasne svetiljke tako da je sada jasno mogao da vidi njeno prelepo blede lice uokvireno zlatnim uvojcima i savršene isaknute grudi. Dama noći, pomisli.

-Takvu odeću ovde još nisam videla, a lutaš besciljno i zamišljeno.— malo mu se primače pa ga polako obiđe.

-A i mirišeš, što kod ovdašnjih muškaraca nije čest slučaj.— nasmejala se zavodljivo.

— Čuj, nemam novca, bolje potraži drugu mušteriju. — ona se ponovo osmehnu pokazujući blistave bele zube.

— Uvređena sam stranče, mušterijama kao ti nije potreban novac da bi bili sa mnom. — uzela ga je pod ruku i povelu niz ulicu.

Zvala se Rial, i zaista je znala šta je muškarcu potrebno. Prvo ga je odvela u krčmu prilično skromnog spoljnog izgleda, ali čija su unutrašnjost i hrana bile zaista bogate. Prelepi duborezi i slike ukrašavali su zidove, kristalni svećnjaci i sjajna tkanina stolove, a vazduh egzotične arome iz kuhinje koje su terale njegov stomak da zavija u ritmu tihe melodije koja je dopirala iz čoška sa usamljenog žičanog instrumenta.

Nakon što je utolio glad ona ih izvede odatle i prvom kočijom se odvezoše do salona u čijoj je crvenom bojom okrećenoj unutrašnjosti svirala glasna, vesela muzika i gde su momci u raspuštanim košuljama a devojke u širokim haljinama igrali zaneseno, energično prateći ritam, puštajući da ih strast i emocije ponesu, upijajući život bez ograničenja i straha.

Rial im je donela bocu slatkastog i veoma žestokog pića. Nisu uspeli popiti ni polovinu a već su bili u sredini gomile, ljuljajući se u njenom ritmu, disajući sa njom. Negde između brojnih okreta i poskoka, Konrad ju je poljubio, ili je ona poljubila njega, nije ni bilo bitno, jer nakon tog prvog poljupca njene pune, slatke usne retko su se odvajale od njegovih.

Još tu, pod crvenim odsjajem prigušenog svetla, stisnuti u masi nepoznatih ljudi, on je mogao da oseti erupciju strasti između njih a ona se nije ni trudila da je prikrije. Omamljeni alkoholom dovukli su se do njene velike vile okružene visokim kamenim zidovima, i ogromnog kreveta koji je čini se čekao samo na njih. Konrad veoma dugo nije imao fizički odnos sa ženom, preko mreže je to virtuelno obavljao, ali dok je cepao svilenkastu haljinu sa njenog vitkog tela uzdrhtalog od požude, pomislio je kako ceo život koji je proveo do sada nije vredan ovoga trenutka.

Tu čarobnu noć uopšte nisu spavali, a dan su proveli premeštajući se po beskrajnim sobama njene raskošne kuće okupanim sunčevom svetlošću, vodeći ljubav u svakoj od njih ne štedeći energiju.

Znao je da se njegov dan bliži kraju, da njihovo vreme ističe, i sada dok je Rial samo sa kratkom belom kecljom na sebi, lično spremala ručak za njih, on je sedeći za okruglim drvenim stolom razmišljao o svom životu, proteklom i onom budućem koji ga čeka kada se vrati na brod, vagajući ga sa životom koji je video i osetio ovde. Poredio je svoju malu metalnu sobicu gore u večitoj tami sa velikim toplim krevetom u vili, bleđi virtuelni seks naspram vrelog tela Rial koje se uvija oko njegovog budeći u njemu nešto što nije ni znao da postoji. A sa njom je tek jednu noć, kako bi bilo provesti ceo život?

Poljubac u vrat ga trže iz razmišljanja. Ona stavi tanjir ispred njega i sa vragolastim osmehom ode ponovo prema kuhinji po hranu, a on je

dok je odlazila gledao njenu голу belu guzu kako se zanosno njiše. Osmehnuo se u sebi, zaista nije teško odlučiti se.

*

Kapetan je ponovo stajao ispred velikog brodskog prozora na komandnom mostu gledajući zelne okeane ispresecane kopnom ispod sebe i slušajući Konrada.

— Da...život dole može da ti odškrine vrata Konrade... ali ti nikada ne bi bio zaista srećan, moraš da nađeš sreću u svom svetu, svetu kome pripadaš.-

— Kapetane, molim vas, vi to nikada niste osetili, ali ja jesam. Samo me ostavite dole i idite. Kažite da sam poginuo tokom misije, napada, bilo šta. Ovde nikome neću nedostajati a dole imam nekog ko me voli, molim vas... — kapetan se okrenuo sa ledenim izrazom na licu.

— Žao mi je.

Konrada su skrhanog odveli u njegovu sobicu a kapetan je izdao naređenje da krenu u susret matičnoj floti. Dok je brod uzimao kurs ka odredištu on je kroz veliki prozor i dalje gledao zelenu planetu i sećao se Rial, njenih vrelih usana i blede kože. Žao mu je bilo Konrada, jer posle toliko godina ni on sam nikada nije našao ženu sličnu njoj.